

Függelék: a „kötelező” olvasmány

<https://x.com/ChrisMartzWX/status/1799640275650007510?lang=en>

Íme a sztorim.

Több mint hat éve tanulmányozom a klímaváltozást, és annyira elkezdett érdekelni, hogy úgy döntöttem, BSc diplomát szerzek meteorológiából, amit jövőre meg is lesz.

Amikor elindultam ezen az úton, eleinte a mainstream narratíva hívője voltam. Nem neveztem volna magam kifejezetten „doomer”-nek, de azért a riogatók közé tartoztam. Úgy gondoltam, hogy a klímaváltozás nagyon komoly probléma. Aggódtam az időjárás miatt, azt gondolva, hogy szélsőségesebb, mint valaha volt a történelem folyamán. Azt hittem, hogy a 2015-ös kegyetlenül meleg december példa nélküli. Boldog tudatlanságban éltem, mit sem sejtettem arról, hogy hasonlóan enyhe december volt 1889-ben, 1932-ben, 1964-ben, 1965-ben és 1982-ben is. Azt gondoltam, hogy a Harvey hurrikán is példa nélküli, nem tudva, hogy a múltban sokkal intenzívebb hurrikáncsapások voltak, mint például a Camille (1969) és a Munka ünnepe (1935). Teljesen idióta voltam, vakon elfogadtam mindent, amit csak úgy beanalizáltak nekem.

Aztán egy nap rábukkantam barátom, Tony Heller YouTube-csatornájára. Nem sokkal ezután Joe Bastardi oldalára. Ők ketten jobban ismerik az időjárási történelmünket, mások közelükben sincsenek. Leültem, meghallgattam, mit mondanak, és a dolgokat egy nagyon is szükséges keretrendszerbe helyezték. Akkor, és csak akkor kezdtem el megkérdőjelezni, amit a szén-dioxid-kibocsátás következtében egyre szélsőségesebbé váló időjárásról tanultam. Aztán elkezdtem magam is gondolkodni, kutatni. Nem másokat követtem, hanem fejest ugrottam az adatokba. Könyveket vettem, átolvastam a szakirodalmat (nem a Washington Post címlapját), és képeztem magam.

A ma megfigyelt időjárás valójában egyáltalán nem különbözik attól, amilyen 30, 50 vagy 100 évvel ezelőtt volt, és a csatolt, nemlineáris óceán-légkör rendszer sokkal összetettebb, mint amilyennek számos kutató állítja. Minél többet kutatok, annál kevésbé aggódom. Persze hogy hatással vagyunk a körülöttünk lévő környezetre, beleértve az éghajlatot is. De ez az elképzelés, hogy „klímaválságban” vagyunk, tudományosan alaptalan állítás. Az emberiség helyzete soha nem volt jobb, mint ma, és ez nagyrészt a fosszilis tüzelőanyagoknak köszönhető. Az élet megbízható és megfizethető energia, például kőolaj és földgáz nélkül hideg, sötét és rövid lenne.

És talán egy még megdöbbentőbb felfedezés: a legtöbb klímaaktivista nem más, mint magát környezetvédőnek álcázó marxista. Kívülről „zöldnek” hirdetik magukat, de a valóságban belül vörösek. Görögdinnyének is mondhatjuk. Ez eleinte nem volt nyilvánvaló számomra, de a zöldenergia-csalókkal e platformon történt és valóságos találkozásaim során rájöttem, hogy az egész mozgalom valójában megtévesztés („füst és tükör”) egy olyan tekintélyuralmi rendszer érdekében, amelyétől az én értékrendem eltér. Elkövettem azt a hibát, hogy elhittem: ezeknek az embereknek az a közös céljuk, hogy tudományos módszer segítségével megtalálják az igazságot. Megmutattam a kisujjamat, erre ők mind a tízet megkívánták („Adtam nekik egy hüvelyknyit, ők egy mérföldet követeltek.”) Ezekkel az emberekkel nincs középút. A DEI („Sokszínűség, Egyenlőség és Befogadás”) bajnokai mindaddig, amíg a vélemények sokfélesége szóba nem kerül. Undorítóak, aljasak, veszélyesek.

Amióta hangot adok az álláspontomnak, klímaaktivisták százaitól kaptam fenyegetést. E-maileket írnak az egyetemre, és megpróbálnak kirúgatni, mielőtt befejezném az alapképzést. Zsarolni kezdtek, hogy ha nem illeszkedem vissza a nyájba, tönkreteszik a karrieremet. Sikertelenül próbálkoznak, nem is aggódom emiatt. Mindez csupán azt mutatja, hogy ezek az emberek milyen messzire képesek elmenni az általuk kívánt eredmény elérése érdekében. Engem, egy 21 éves egyetemistát, a kártyavárukra leselkedő fenyegetésnek tekintenek. Nem tetszik nekik, hogy egy ilyen fiatal átlát a hülyeségeiken, és aktívan oktatja a fiatalokat ezekben a kérdésekben.

Ha van valaki, aki bizonytalan e kérdéskörben, arra biztatom, hogy maradjon nyitott. Sokféle forrásból szerezzen be információt, kövessen eltérő szemléletű embereket, és vonja le a saját, megalapozott következtetéseit. De maradjon nyitott az új ötletekre. Azt mondják, hogy homályos az ítélőképességem, de az adatok másodszori, alaposabb átvizsgálása után a nézetem megváltozott. Mindenkit arra biztatok, hogy tegyen ugyanígy.

2024. június 9.

Chris Martz